

L'AVENÇADA

SETMANARI RADICAL-NACIONALISTA

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ:
CARRER DE TRES-LLITS, NÚM. 3
LA CORRESPONDÈNCIA, AL DIRECTOR

Número, 10 céntims

ELS TREBALLS ES PUBLIQUEN BAIX
L'EXCLUSIVA RESPONSABILITAT, DE
LLURS AUTORS, NO'S TORNEN ELS
ORIGINALS.

ANY II

Barcelona 25 de Març de 1916

NÚM. 56

Declaració dels Drets de les Nacions

En La Nova Catalunya de L'Havana, hi trobem el següent article que creiem pertinent reproduir:

Una volta més, a la lliure i beneïda Amèrica, naix un nou sol, un nou evangeli de llibertat, concreció de les doctrines del més legítim ideal nacionalista. Les principals autoritats en Dret Internacional del nou món, reunides al Congrés Pan-Americà que acaba de celebrar-se, a Washington, han aprovat, en principi, una Declaració dels Drets de les Nacions. La discussió i, segurament, l'aprovació definitiva d'aqueix gran pas moral cap a la pau del món tindrà lloc, l'any vinent, a l'Havana, a la pròxima reunió de l'esmentat Congrés.

La Declaració dels Drets de les Nacions, en la qual els ideòlegs del Góvern propi de Catalunya poden xifrar-hi una nova i gran esperança, va fer-la l'Institut Americà de Dret Internacional, el dia 6 de Gener. Aqueix Institut el componen cent-cinc membres, a raó de cinc professors en Dret Internacional per cada una de les vintuna repúbliques americanes.

Com pot veure's pel text íntegre dels principis de la Declaració, no es defineix en ells un dret abstracte ni exclusiu tampoc pera les nacionalitats del Continent americà, sinó de les Nacions en general, concepte que, en el camp mental de la ciència política, no pot confondre's per cap pretexte, amb el d'Estat, més o menys producte del consentiment públic entre els pobles que hi concorren,

Tot això és elemental, si es vol, però mai se repetirà prou per a contribuir a treure la bona sofística que propagandes grolleres mantenen davant dels ulls intel·lectuals de coterranis nostres.

Els Drets de les Nacions són tan clars com convincents. Veieu-los, fidelment traduïts al català.

Tota Nació té el dret d'existir i de protegir i conservar llur existència; més aquest

dret, ni implica ni justifica l'acció de l'Estat per a que protegeixi o conservi sa existència, per la comissió d'actes il·legals contra Estats ignocents o que no han causat ofensa.

II

Tota Nació té el dret de sa independència, en el sentit de que té el dret a la persecució de la felicitat i està lliure per a desentrotllar-se sense la intervenció o el control d'altres Estats, sempre que al fer ho no infringeixi els justos drets d'altres Estats.

III

Tota Nació és, en llei i davant la llei, igual a qualsevol altra nació de les que componen la societat de nacions; i totes les Nacions tenen el dret de reclamar i d'assumir, entre les potències de la terra, l'estat separat i igual a que li donen dret les lleis de la naturalesa.

IV

Tota Nació té dret a cert territori dintre de límits definits i a exercitar jurisdicció exclusiva dintre d'eix territori i envers les persones que allí es trobin, siguin nadiues o estrangeres.

V

Tota Nació que tingui dret a un dret d'acord amb la llei de les Nacions, té el dret de que aqueix dret sigui respectat i protegit per totes les altres nacions, puix el dret i el deure són correlatius i tothom té el deure de no violar el dret d'un altre.

Aquests principis admirables, dignes d'haver estat suggerits a la patria d'en Washington, són parions espirituals de la immortal Declaració d'Independència dels Estats Units, aon per primera volta va afirmar-se el regoneixement i la protecció dels drets a la vida, a la llibertat, a la persecució de la felicitat, i a la igualtat legal de la propietat, entre tots els homes.

Amb fonda joia salutem el nou evangeli, contribuïm a propagar-lo des d'aquestes pàgines i fem vots intensos per son gloriós adveniment.

Notes musicals

Sala Mozart.—Cicle Beethoven.
—Segona audició.—Els Quartets Segón, Vuitè i Tretzé.

A mesura que va desentrotllant-se el cicle Beethoven augmenta més l'interès i l'atenció del públic que segueix amb verdadera religiositat les sessions beethovenianes.

La segona fou interessant. El Quartet Segón, Op. 18, núm. 2 es la segona de les sis que formen l'aplec de Quartets que composà l'autor amb el núm. 18. Encara Beethoven no se'ns revela aquí en tota sa originalitat, encara s'hi descobreixen vestigis dels seus models clàssics, però crida l'atenció aquest Quartet per una particularitat força interessant: d'entre tots disset, es tal vegada el de caràcter més alegre i franc, com si un raig de vida feliç i joiosa travessés els seus quatre temps.

Entre el món musical es coneguda aquesta obra amb el nom de «quartet de reverències», car la forma del primer temps, sobre tot, sembla evocar una festa solemnia del segle XVIII, amb les cerimònies presentacions i reverències consegüents al començ d'una recepció. A la vegada es digna d'esmentar la homogeneïtat de l'estil en tot el Quartet, qui sembla escrit d'un sol tret.

«L'Allegro» es el temps que més justifica el motiu donat al Quartet. Tres petits temes fragmentaris, de dos compassos cada un, apareixen, com evocant amb els graciosos dibuixos la cerimonia avans esmentada, amb un seguit de salutacions i reverències que's van repetint alternativament com si de tant en tant s'obrissin les portes del saló i apareguessin nous convidats, complimentant als presents. Hi ha un moment que'l mitg riurer plaent dels cortisans sembla pendrer un tò més seriós com si arribés un hoste més gran i melancòlic; però no pot sostindre pas gaire son estat d'esperit, i dibuixant-se un somris en sos llavis és obligat a barrejar-se amb l'alegria general. La conversa sembla que s'animi per moments i s'oviren les parelles donant voltes pel saló amb les seves casaques i perruques empolvades; un sentiment d'a-